حمل روایت ابن خالد بر نفی تاکد استحباب، راه‌حلی برای اعراض مشهور

پس فعلاً نتیجه عرض من این شد: اینکه بگوییم روایت ابن خالد مبتلا به اعراض است، باید فکر بیشتری شود. فقط من در جلسه قبل چیزی عرض کردم. این بود که اگر «لا استحباب» را به‌معنای نفی استحباب بگیری و اصحاب هم گفته باشند «یستحب صوم یوم الثالثین مطلقاً ولو بلا شک» که می‌زانی قمی فرمودند، دراین‌صورت اعراض محقق می‌شود. اما اگر با مجموع توضیحاتی که در جلسه قبل عرض کردم شما «لا» را به‌معنای «لا تاکد لااستحباب الصوم» بگیری، اگر این سر برسد دراین‌صورت به‌هیچوجه اعراض نیست. یعنی روایت ابن خالد کاملاً با فتوای اصحاب قابل جمع است. چرا؟ چون آن‌ها به اصل استحباب برای صوم یوم الثالثین فتوا داده‌اند. روایت ابن خالد می‌گوید درصورتی‌که «لا علة و لا شبهة» باشد، «لا تاکد للاستحباب». خب اصحاب هم که هیچ مشکلی ندارند که بگویند در صورت «لاعلة و لاشبهة»، «لا تاکد فی استحباب». پس اعراض روی این فرض است که شما تأکد معنا نکنید. یعنی بگویید «لا استحباب» به معنای جنس رفتن استحباب است. وقتی جنس آن رفت می‌گویید پس چطور اصحاب گفته اند «یستحب»؟! این هم معلوم باشد که در مقام جمع این فرق را داریم.

بازبینی #1
ایجاد شده در 25 مه 2026 13:53:46 توسط ... .
به روزرسانی شده در 25 مه 2026 13:54:08 توسط ... .